

ЛЕДА МИЛЕВА

В една
зоологическа
градина

ЛЕДА МИЛЕВА
В ЕДНА ЗООЛОГИЧЕСКА
ГРАДИНА

chitanka.info

*В един голям далечен град
отворили за стар и млад
зоологическа градина.*

*В къщурки или в здрави клетки
поселили животни редки
и птици с пъстра перушина:*

*лъвовве, камили кротки,
ягуар и диви котки,
мълчалив индийски слон
и бърбиви папагали,
сто маймунки и бизон,
крокодили (все заспали),
мечка — бяла и голяма,
зебра в шарена пижама,
и жираф с проточен врат,*

и бразилски мравояд.

*След дълъг път през океани,
през девет планини,
животните — отвред събрани —
живели мирни дни.*

*Пазачите с метли и четки
редовно чистят всички клетки.
Храната — готвена, сурова —
кой както иска, е готова.
Не духат степни ветрове,
не дебнат страшни врагове.*

*А спиш ли неспокоен сън
или те хване хрема лека,
или се убодеш на трън —
ще дойде да те види лекар!*

*Ех, вярно, няма го простора
на жълтите пустини,
дъхът на джунглата, на бора,
на планините сини...*

*Но идват всеки ден деца,
стоят пред всяка клетка
и греят техните лица
като от чудна гледка.*

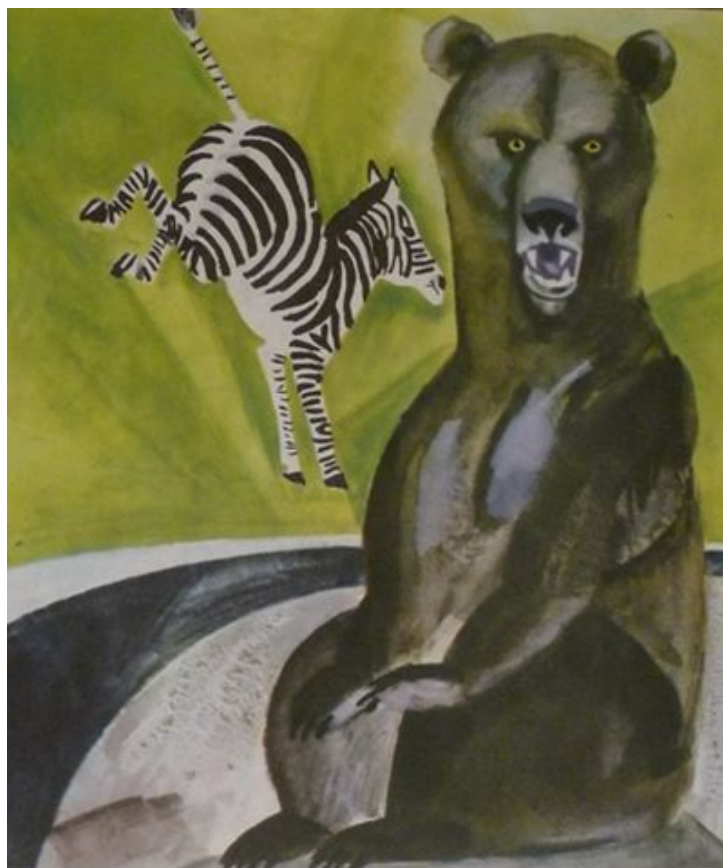
*Да носиш на децата радост —
не е ли истинска наслада!*

*А щом затворят порти тежки,
щом няма шум, ни глас човешки,
животните — добри съседни —
започват весели беседи.*

*Маймунките седят на клон
и все закачат чичо Слон,
а той полюшва си хобота...
Тъй мирно си течал живота.*

*Но скоро, сякаш без причина,
започнали се препирни,
кавги из цялата градина
и крясъци по цели дни.*

*Лъвът към клетките съседни
дори не иска да погледне
и като жилин от коприва
реве и мята жълта грива.
Ръмжи мецана и с копита
разсърдената зебра рита!*

*Към своите любимци вече
децата гледат отдалече.
Търчат смутените пазачи —
какво ли този крясък значи?*

*Лекарство лекарят предлага —
лъвът се мята като луд.
Не, нищо, нищо не помага!...
В градината настанал смут.*

*Не знаел никой, че дошла
отвън, с разрошени крила
една бърлива, тънкокрака,
наглед обикновена сврака.*

*Тя първо всички посетила —
паун и лъв, жираф и слон —*

*навсякъде с усмивка мила,
навсякъде с дълбок поклон.*

*— Здравей, прекрасен Лъв,
по глас и сила пръв!*

*— Пауне, по земята няма
от хубостта ти по-голяма!*

*— Жирафе тънковрат,
ти имаш чуден цвят!*

*— О, мъдър, царствен Слон,
ти заслужаваш трон!*

*И тъй, покана без да чака,
ляляла гостенката-сврака
с наметка черна, с риза бяла —
пред всяка клетка се поспряла.*

*— Това е много мила птица! —
решила гордата лъвица.*

*Лъвът добавил кратко:
— Да, тя приказва сладко!*

*— Чувствителна е като струна! —
изкряскал весело пауна.*

*— Каква умница — рекъл слона.
— Глава — достойна за корона!*

*След два дни гостенката сврака
пак излетяла от клонака.*

*Отново всички посетила —
паун и лъв, жираф и слон,
навсякъде с усмивка мила,
навсякъде с дълбок поклон.*

*— Ах, Слоне, знаеш ли що чух?
Лъвът говори, че си глух,
та затова си мълчалив!
А оня папагал креслив
повтаря тази клевета
от сутрин чак до вечерта.
Така съм възмутена аз,
но... да остане между нас!*

— Пауне, неприятна вест
ще трябва да ти кажа днес.
Жирафът рече преди малко,
че ти си най-красив, но жалко,
че нямаш нито капка ум
и само вдигаш празен шум!
Така съм възмутена аз,
но... да остане между нас!

— О, Лъвчо, чувам думи груби:
паунът щял да те оскубе,
задето с рев го будиш нощем,
бълнуваш, че и хъркаш още.
Така съм възмутена аз,
но... да остане между нас!

Тъй свраката с усмивка мила
на зебра, мечка и камила
успяла нещо да подшушне
и в друга клетка да се мушне.

И скоро тихите съседни,
един от друг на две-три педи,
един на друг се разгневили
и заръмжали с всички сили.

А лекарят тревожен крачи —
какво животните смуцава?
Търчат нещастните пазачи —
защо е тази страшна врява?

Но свраката била щастлива:
„И мен за нещичко ме бива!
Аз може да съм дребна птица,
но скарах слон, паун, лъвица...“

*Не щеш ли — ето че тогава
по телефона съобщава
един дебел и важен глас:
— Пристигна кенгуру за вас!*

*Донесли го. И хайде в клетка —
майmunка ще му е съседка.*

*А черната бърлива сврака
такова нещо само чака.*

*— Туй кенгуру чак от Австралия
си носи и торба. Видя ли я?
Защото то краде! И всичко
прибира в своята торбичка.
Да, зная, кенгуруто сиво
е много хитро и крадливо!*

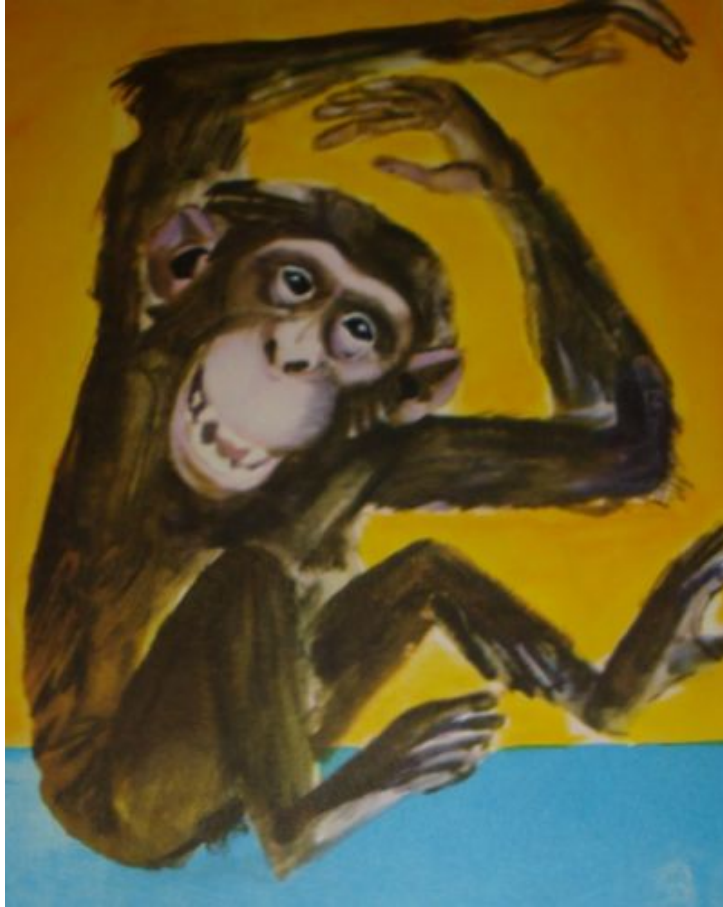
*— Така ли? — с весела муцунка
си рекла малката майmunка. —
До кенгуруто ми е клетката,
ще гледам всичко през решетката!*

*Не минали ни час, ни два
от чудната торбичка
надникнала една глава
с две црѓкнали ушички.*

— Глава в торбичката видях! —
маймунката креци от страх.

*А кенгуруто през решетката
поглежда кротко към съседката:
— Аз нося в своята торбичка
най-малката си дъщеричка.*

*— Дъщеричка в торбичка!
— Дъщеричка в торбичка!*

*От клон на клон,
от жираф на слон,
от клетка на клетка,
от съсед на съседка
полетяла новината,
сякаш я понесъл вятър.*

Опомнил се пръв

сахарският лъв:

*— Кой каза: „Кенгуруто сиво
е много хитро и крадливо“?
Кой пръсна тази грозна клюка?
Я свраката да дойде тука!*

*Завикали жираф и слон,
паун и зебра, и бизон:*

*— Ах, нека пак да долети
с измислици и клевети!
Къде е черната бъбрица,
къде се крие злата птица?*

— Тук! Ето я! Трепери цяла! —
изкряскал силно папагала.

— Вън свраката — драката!
— Вън свраката — драката!
— Да няма от нея дори и следа!
С хобота си слона запръскал вода.
През решетки и дупки
полетели черупки,
пясък и съчки,
шума и пръчки.

Разбрала, че лошо я чака,
избягала гузната сврака
с черна наметка, с риза бяла —
вече нито се чула, нито се видяла.

Отдъхнали си най-подир,
отново заживели в мир:

лъвове, камили, слон
и бърбиви папагали,
сто маймунки и бизон,
крокодили (все заспали),
мечка — бяла и голяма,
зебра в шарена пижама
и жираф с проточен врат,
и бразилски мравояд,
кенгуруто с дъщеричката,
кротко сгушена в торбичката.

Издание:

Леда Милева. В една зоологическа градина

Българска. Второ издание

За предучилищна възраст

Издателство „Български художник“, София, 1975

Редактор: Иван Кръстев

Худ. редактор: Зора Пасарова

Техн. редактор: Петър Янев

Коректор: Дочка Попова

Художник: Александър Денков

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.